

ДІВЧИНКА РЯТУЄ З РАБСТВА СЕБЕ, БРАТА ТА СЕСТРУ

Одинадцятирічна Галина (ім'я змінено) мешкала разом із своїм молодшим братом та сестрою, матір'ю алкоголікою і вітчимом у маленькому містечку Вінницької області. Життя дітей драматично змінилось назавжди, коли їхня матір продала їх торгівцям людьми.

Галину та її брата і сестру перевозили з міста у місто, доки вони не опинилися на вулицях Росії, випрощаючи милостиню. Вони страждали від голоду, фізичного насильства та жорстких погодних умов. Кожного дня діти повинні були пристигти раніше обумовлену суму грошей. Якщо розмір суми становив менше, їх били. За ці два роки безрадісного та важкого дитинства, вони жебрали вулицями Росії, голодували і не відвідували школу.

Там до них приєдалася 17-річна дівчина. Не бажаючи більше страждати, Галина і 17-річна дівчина вирішили утекти. Для виконання задуманого, Галині довелося прийняти важке рішення – залишити молодших сестру і брата в рабстві, обіцяючи повернутися за ними.

Двоє дівчаток успішно втекли та перевозувалися від своїх хазяїв по підвалах. З часом їх знайшла російська поліція, і їх удвох перевезли до притулку в м. Бєлгород. Там Галина розповіла представникам влади про молодших сестру та брата, які все ще жебрали на вулицях.

На щастя, вона запам'ятала останню адресу їхнього хазяїна, що допомогло владі знайти дітей, а Галині - дотриматися своєї обіцянки. Коли вони вже були ра-

Логотип програми за підтримки USAID "Попередження торгівлі людьми" (IOM)

Медичного реабілітаційного центру Міжнародної організації з міграції (МОМ), що функціонує за фінансування таких міжнародних організацій як USAID та інші. В Центрі дітям надали кваліфіковану медичну та психологічну допомогу.

За даними МОМ, з 2 727 жертв, що були визволені з рабства у 2000-2005 рр., і яким МОМ в Україні надала допомогу, 110 були неповнолітніми. Тільки у 2005 р. з 39 врятованих неповнолітніх, 28-х змушували займатися проституцією, 4-х - жебракувати, а 4-х - важко працювати.

Головні країни призначення для українських неповнолітніх жертв – Російська Федерація, Туреччина та Польща. Як правило до дітей застосовують насильство, іх гвалтують, схиляють до проституції та примусової праці, що є дуже травматичним досвідом. Тому, дуже важливо, щоб кожна жертва, без виключень, отримувала термінову та адекватну допомогу, для того щоб подолати наслідки нанесених їм психологічних та фізичних травм.

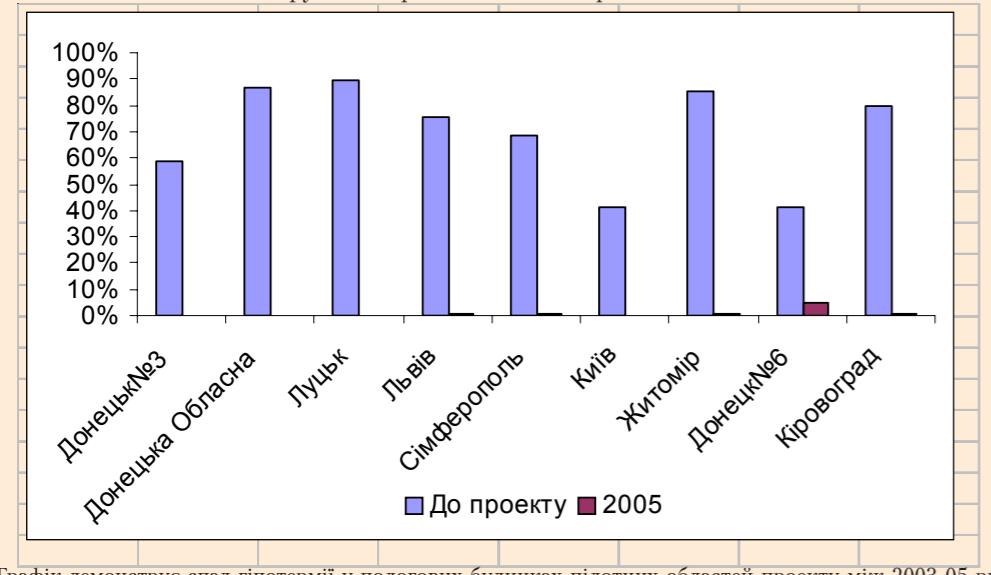
Міжнародні, недержавні, громадські та релігійні організації, а також Уряд України співпрацюють з метою зупинити торгівлю людьми в Україні. Більше ніж 60 неурядових організацій – партнерів МОМ – працюють для того, щоб підвищити громадську обізнаність з проблемою торгівлі людьми. Вони допомагають таким як Галина, її брату та сестрі повернутися до нормального життя.

Галині зараз 13 років. Вона, її сестра та брат здорові та живуть у дитячому притулку, де регулярно відвідують школу.

КОНТАКТ ШКІРА-ДО-ШКІРИ ЗАПОБІГАЕ ГІПОТЕРМІЇ НОВОНАРОДЖЕНИХ

ГІПОТЕРМІЯ, продовження з ст. 2

Завдяки цим технологіям рівень гіпотермії новонароджених у Луцькому клінічному пологовому будинку знизився з 90% до 0%. Контакт "шкіра-до-шкіри" матері та дитини відразу після народження не лише зігріває немовля, але й допомагає їм легко знайти мамині груди та отримати

ТЕАТР ЛІКУЄ ШКОЛУ

ТЕАТР ПРИГНІЧЕНИХ, продовження з ст. 1

держслужбовців сказали, що подивились на проблему правозахисту дітей у школі по-іншому, а міська Рада звернулася до організації „М.АРТ.ІН” з проханням продовжити роботу з педагогами. До проекту з інтересом долучилися робітники відділу у справах сім'ї та молоді, служби у справах неповнолітніх, адміністрації шкіл та інтернатів.

Основним результатом проекту стало розуміння педагогами наявних у школі проблем і необхідності змін: якщо на початку роботи більшість вчителів не могли визначити ані актуальності проблеми пригнічення школярів дорослими, ані актуальності проекту на дану тематику, то після проведення інформаційних кампаній і тренінгів, а також показів форум-театру, 13% вчителів визначили як найактуальнішу - проблему виховання у школі, 90% педагогів відзначили, що у сучасній школі існує насильство як частина системи, а 26% - що атмосфера у класі залежить у більшості від вчителя. Але ще важливіше - змінилося ставлення дітей: у 90% учасників театральних вистав змінилося відношення до особистої гідності та до необхідності допомагати іншим відстоювати свої права.

USAID INSIGHT

1 червня - Міжнародний день захисту дітей
ІНТЕРАКТИВНИЙ ФОРУМ-ТЕАТР ВЧИТЬ ТОЛЕРАНТНОСТІ

суvala для боротьби із порушенням прав учнів у школі.

Учні Макіївського „Театру пригнічених“ представляють типові конфлікти у школі та можливі способи їх розв'язання через імпровізацію у ході вистави. У цьому театрі інсценування проблемних життєвих ситуацій, коли акторами стають глядачі, дає змогу жертві приміряти на себе роль агресора, а агресору відчути себе в тілі жертви. Кожен „актор“ може запропонувати свій варіант, одразу увійшовши в гру. Головне - ніхто не залишається байдужим.

Вулична демонстрація форум-театру в Макіївці. (Фото: Вікторії Федотової)

молодь відстоювати свої права через застосування унікального психологічного прийому - інтерактивного форуму-театру за зразком „Театру пригнічених“ бразильського режисера Агусто Боала. В Бразилії цей метод використовувався для подолання соціальної напруги серед селян, а в Макіївці, чи не вперше в світі, такий засіб соціотерапії керівник „М.АРТ.ІН“, Вікторія Федотова застосувала.

На щастя у Макіївці є кому постояти за права нового покоління. Місією громадської організації „М.АРТ.ІН-клуб“ є покращення становища дітей та молоді шляхом впровадження гуманістичних

представлених проблем, щукати і знаходити альтернативи їх вирішення безпосередньо під час вистав. Крім того, в рамках проекту, відбулася інформаційно-просвітницька кампанія з подолання шкільного насильства за участі викладачів, митців та громадських діячів (48 ефірів на 3 FM-станціях, загальна аудиторія 500 000 слухачів).

В підсумкових анкетах 5 фахівців-

-див. **ТЕАТР ПРИГНІЧЕНИХ**, ст. 4

МАМА+ ЗБЕРІГАЄ БІОЛОГІЧНІ СІМ'Ї

У НОМЕРІ:

Інтерактивний форум-театр вчить толерантності

ст. 1

Мама+ зберігає біологічні сім'ї

ст. 1

Тепло сім'ї з самого народження

ст. 2

Сімейні форми виховання для знедолених дітей

ст. 3

Дівчинка рятує з рабства себе, брата та сестру

ст. 4

Хлопчик, народжений ВІЛ-позитивною мамою, живим в біологічній сім'ї (Фото: Зоре Годелевої та Сніжані Свідінської)

Двадцятирічна Аня дізналася про свій ВІЛ-статус на восьму місяці вагітності. Вона дуже злякалася і піддалася депресії. Сирота, вона й не сподівалася на допомогу і підтримку оточуючих. Майбутня мама не мала документів, не кажучи вже про можливість заробити собі на життя. І тому вона твердо вирішила покинути дитину одразу після народження.

Сьогодні Україна посідає одне з перших місць серед країн Східної Європи за кількістю випадків ВІЛ-інфекції, в результаті, її доводиться долати соціально-економічні наслідки епідемії, одним з яких є соціальне сирітство. Статистичні дані шокують: кількість дітей, народжених ВІЛ-позитивними матерями досягла вже 11 тисяч. Найбільш ураженими є південні та східні області країни. Кількість ВІЛ-позитивних мам щороку збільшується на 20%, майже чверть із них дізнається про хворобу під час або після пологів. див. **МАМА+**, ст. 2

ТЕПЛО СІМ'Ї З САМОГО НАРОДЖЕННЯ

Олег, напевне, ніколи і не думав, що одного дня він виконуватиме роль, яка дотепер належала лише жінкам. Поки його дружина Людмила знаходилася під наркозом після проведеної в Луцькому пологовому будинку операції кесарського розтину, їхню донечку поклали йому на груди для двохгодинного контакту "шкіра-до-шкіри", щоб її зігріти. На відміну від дорослих, дитина почувастися комфортно при температурі не нижче 25С.

"Важко словами переповісти... Це було чудово... Дитина почувалася добре... Правда, не зміг тільки її погодувати грудю", розповідав Олег, ділячись своїми незабутніми враженнями.

Проблеми з переохолодженням (гіпотермією) дітей, довгий час були багаторазовими у складі Українських пологових будинків. Передпроектна оцінка, проведена фінансованим Агентством США з міжнародного розвитку (USAID) проектом „Здоров'я матері та дитини” у 2003 році у пологових будинках пілотних областей, показала, що медичний персонал не приділяв достатньо уваги такому явищу, як гіпотермія новонароджених. Більшість медичних працівників дотримувалася думки, що температура, яка є комфортною для лікарів та породілі, є комфортною і для новонародженого.

У багатьох з цих пологових будинків, де сьогодні працює Проект, частота гіпотермії серед новонароджених до введення

Чоловік зігріває немовля через контакт "шкіра-до-шкіри" поки його дружина одужує від операції після кесарського розтину. (Фото: Олександра Голубова)

змін становила від 41% до 90%. Причинами виникнення гіпотермії були холодні пологові зали, недотримання принципів „теплового ланцюжка”, відділення дитини від матері відразу після народження. Практика тутого сповідання дітей у лікарняні пелюшки за кімнатної температури нижче 25С часто призводила до гіпоглікемії, проблем дихання, розвитку інфекцій та проблем вигодовування новонародженого.

див. ГІПОТЕРМІЯ, ст. 4

ЖІНКА ЗМІНЮЄ РІШЕННЯ ПІД ВПЛИВОМ МАМИ +

МАМА+, продовження з ст. 1

гів. Ця соціальна група є найвразливішою, і ризик відмови від дитини в ній є найвищим: від кожної п'ятої дитини ВІЛ-позитивні мами відмовляються ще у пологовому будинку.

ВІЛ-позитивним жінкам часто бракує базового розуміння ВІЛ, інформації як можна запобігти передачі ВІЛ до дитини. Але можливе інфікування не є основною причиною для відмови. Дітей дуже часто залишають через тиск з боку родичів, які не є обізнаними щодо хвороби, а також через страх залишитися без допомоги оточуючих.

Проект **МАМА+**, що здійснюється організацією „Лікарі світу – США” за технічної підтримки USAID з червня 2005 року, потроху змінює ситуацію на краще. Проект має на меті створити мережу партнерських організацій, діяльність яких забезпечить збереження дітей ВІЛ-позитивних мам у біологічних сім'ях. У рамках проекту жінкам та їх сім'ям у трьох регіонах України - Києві, Донецьку та АР Крим - надаються соціальні, психологічні, медичні та юридичні послуги. Проект втілюється у тісній співпраці із „Всеукраїнською мережею людей, що живуть з ВІЛ/СНІД”, та місцевими

вими партнерами, такими як міські пологові будинки, обласні перинатальні центри, СНІД-центри та будинки дитини. Безпосередньо допомагають нужденним молодим матерям багатодисциплінарні команди, до складу яких входять два соціальні працівники, два психологи, юрист,

Дітей дуже часто залишають через тиск з боку родичів, які не є обізнаними щодо хвороби, а також через страх залишитися без допомоги оточуючих.

медичний працівник та координатор проекту в регіоні.

Коли в жовтні минулого року Аня звернулася до працівників „МАМА+”, її знайшли місце в пологовому будинку №4, де вона і перебувала до народження дитини. Спеціалісти команди регулярно відвідували майбутню маму, надаючи їй психологічну підтримку, медичну допомогу, їжу та засоби догляду за дитиною.

До самих пологів Аня була впевнена, що залишила дитину. Після п'яти тижнів постійного нагляду та домоги працівників „МАМА+” Аня нарешті відчула впевненість у завтрашньому дні і вирішила не відмовлятися від малюка, який з'явився на світ 17 грудня 2005 року і дістав ім'я Микола.

В Ані з'явилася віра в майбутнє, вона повернулася до роботи продавцем та до колишньої оселі. Разом з нею живе інша молода маті, яка доглядає дитину, коли Аня на роботі.

Завдяки постійній психологічній підтримці Аня потроху звикає до своєї нової сім'ї, вона стає впевненою молода жінкою, яка знає, як жити далі. Аня впевнена, що без допомоги працівників „МАМА+” вона ніколи б не змогла утримувати дитину і навіть себе саму.

За даними на 31 березня 2006 року, проект „МАМА+” „Лікарі світу – США” допоміг вже 58 дітям залишитися в своїх біологічних сім'ях, та отримати необхідні допомоги їх підтримку.

Нове обличчя Зоїного будинку

СІМЕЙНІ ФОРМИ ВИХОВАННЯ ДЛЯ ЗНЕДОЛЕНИХ ДІТЕЙ

Олена Рошке, прийомна мама, з благодійного фонду "Батьківський дім"

Програма „Родина для дитини” організації Холт Інтернешенл розпочала свою роботу в жовтні 2004 р. з метою створення комплексної системи сімейних форм виховання для дітей, позбавлених сімейної опіки, та дітей, для яких існує ризик втрати своєї сім'ї. Система містить послуги у чотирьох сферах: збереження сім'ї, прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу та національне усиновлення. В даний час програма „Родина для дитини” працює в п'яти регіонах Київської, Дніпропетровської та Черкаської областей України.

Невід'ємною частиною програми є підтримка дітей та сімей, уражених проблемою ВІЛ/СНІДу. Мета програми – розширити потенціал місцевих громад щодо захисту та зменшення наслідків впливу ВІЛ/СНІДу на дітей, подолання стигматизації та дискримінації, яку визнають ці діти, та збільшення кількості дітей, уражених ВІЛ, які влаштовані в сімейні форми виховання.

На сьогоднішній день 1 152 осіб, у тому числі керівників державних органів, спеціалістів, які надають послуги, батьків та дітей взяли участь у різноманітних тренінгах, організованих грантовими отримувачами «Родини для дитини» в пілотних регіонах та присвяченіх сімейним формам виховання, попередженню раннього соціального сирітства та іншим темам. У той же час 284 дітей та 322 сім'ї отримали психосоціальну підтримку, що стало можливим у рамках грантової програми. Ось декілька прикладів, як «Родина для дитини» допомогла українцям Броварського району Київської області.

Дитячий табір „Сонячного світла”

Міжнародний благодійний фонд „Сонячне світло”, що в Броварському районі, допомагає дітям вулиці та знецвіленім дітям. Він забезпечує роботу професійного реабілітаційного центру для дітей вулиці, що знаходиться в селі Требухів Броварського району, надає послуги із збереження сім'ї родинам з груп ризику та розробляє програми влаштування в прийомні сім'ї.

Влітку 2005 р. «Родина для дитини» надала „Сонячному світлу” партнерський грант на організацію щорічного літнього дитячого табору для 93 дітей із сімей груп

Учасники табору влаштовують переправу через річку. (Фото О. Гальчинської)

ризику Броварського району та клієнтів реабілітаційного центру, щоб визначити основні проблеми, з якими стикаються ці діти, та розробити стратегії раннього втручання з метою змінення сімей та забезпечення здорової атмосфери для дітей з реабілітаційного центру „Сонячне світло”.

Щороку діти з літнього табору разом із вихователями та вчителями прибирають місцевість та розбивають табір. Вони допомагають готувати їжу, прати, а також організовувати навчальну діяльність та розваги. Персонал „Сонячного світла” та волонтери тісно знайомляться із дітьми та використовують формат табору як підготовчий майданчик для забезпечення дітей найбільш потрібними послугами, в тому числі такими як влаштування в прийомні сім'ї, об'єднання та збереження сім'ї.